

Andrzej Matoga

Lutrowskie, pow. Kłobuck

Informator Archeologiczny : badania 8, 180-181

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBLIN, ul. Kalinowszczyzna
Wzgórze zwane "Grodzisko"

Zakład Historii Starożytnej i Archeologii Uniwersytetu im. M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Badania prowadziła mgr Irena Kutylowska pod kierunkiem doc. dr Jana Gurby. Finansowało Muzeum Wsi Lubelskiej w Lublinie. Drugi sezon badań. Stanowisko wczesnośredniowieczne /VI-IX w/ i nowożytne /XVI-XIX w./.

Badania skoncentrowano w południowo-wschodniej partii grodziska przeznaczanej pod zabudowę obiektami przyszłego skansenu Wsi Lubelskiej. Założono 7 wykopów badawczych, łącznie przebadano 120 m².

Pierwsza warstwa kulturowa związana jest z osadnictwem wczesnośredniowiecznym od wieku VI do IX. Tak datowane są materiały ceramiczne występujące luźno w warstwie oraz obiekty mieszkalne typu półziemianek. Na przebadanym terenie odsłonięto 4 takie obiekty. W jednym z nich, chata nr 2, datowanym na VI-VII w. znajdowały się relikty dwóch nawarstwiających się pieców.

Warstwa wczesnośredniowieczna zniszczona była licznymi grobami z I fazy cmentarza żydowskiego założonego w XVI wieku. W początkach XVII wieku przeprowadzono niwelację wzgórza, w wyniku której w przebadanej partii poziom wzgórza podniósł się około 1 m. Po niwelacji wzgórza w dalszym ciągu użytkowane jest do wieku XIX jako cmentarz żydowski.

LUTROWSKIE, pow. Kłobuck

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Badania prowadził Andrzej Matoga. Finansował Powiatowy Zarząd Gospodarki Wodnej i Melioracji w Kłobucku. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa /kultura łużycka, okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze i XV-XVI wiek/.

Stanowisko położone jest około 200 m na wschód od drogi ze Starokrzepic do Krzepic, na wyniosłej terasie opadającej ku dolinie Liswarty. Teren badanej osady ulega niszczeniu wskutek eksploatacji piasku. Prace wykopaliskowe skoncentrowane były głównie przy jednej z najbardziej zagrożonych ścian wybieżyska. W celu ustalenia zasięgu osady wykonano siatkę wykopów sondażowych. W sumie odkryto przestrzeń około 373 m² i natrafiono na 9 obiektów archeologicznych.

Obiekty datowane na okres trwania kultury łużyckiej /jamy: 5, 6 i 7/ były niewielkimi jamami gospodarczymi, zawierającymi z reguły pojedyncze

ułamki ceramiki i grudki polepy. Większą ilość materiału ceramicznego znaleziono jedynie w jamie nr 7, gdzie zalegały szczątki dwóch naczyń zasobowych.

Z okresu wpływów rzymskich pochodzi obiekt nr 8. Jest to niewielka, dość głęboka jama, w profilu trapezowata, zawierająca olbrzymią ilość przepalonej polepy oraz ułamki ceramiki.

Najliczniej na terenie osady reprezentowany jest okres wczesnośredniowieczny. Materiał z tego okresu wystąpił w 4 obiektach /jamy: 1, 2, 3 i 4/. Były to jamy typu półziemiankowego, w rzucie poziomym owalne /wymiaru jamy 4: długości - 3,80 m, szerokości - 2,00 m/, a w profilu nieckowate lub trapezowate. Wypełniska jam ciemno-szare, miejscami intensywnie czarne zawierały zwykle pojedyncze ułamki ceramiki, grudki polepy i przepalone kamienie. Materiał ceramiczny pozwala datować wyżej opisane obiekty na IX a być może również na schyłek VIII wieku.

Interesująco przedstawia się odkryta na badanej osadzie jama w kształcie rowka o szerokości 1,10 m i długości partii wyeksplorowanej około 4,00 m. W profilu sięgała ona nieckowato do głębokości 1,40 m. Wypełnisko zawierało sporą ilość ułamków lub większych fragmentów różnych naczyń, grudy polepy, pojedyncze kości zwierzęce, drobne węgliki drzewne oraz 8 przedmiotów żelaznych w tym ostrogę z niezachowanym, ruchomym kolcem. Charakter ceramiki wskazuje na jej późne datowanie w obrębie XV a być może XVI wieku. Opisany obiekt należy najprawdopodobniej identyfikować z jamą odpadkową.

ŁYSZKOWICE, pow. Poddębice
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

MŁOTECZNO, pow. Braniewo
Stanowisko 3

Muzeum Mazurskie
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Włodzimiera Ziemińska-Odojowa. Finansował WKZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne wczesnośredniowieczne z V i VI w.n.e.

Cmentarzisko położone jest na krańcu piaszczystego wyniesienia około 1 km na północny wschód od Braniewa między drogą a torami kolejowymi /miejskie wysypisko śmieci/.

Badania miały charakter ratowniczy. Wykopy usytuowano wzdłuż wschodniej krawędzi eksploatowanej piaśnicy, w jej zakolu o długości około 65 m. Przebadano teren o powierzchni 280 m², średnio do głębokości 80 cm.